

РЕШЕНИЕ

№ 10474

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3821** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г., дружество със седалище в Германия, с VAT № DE[EИК] и данъчен номер в България № BG [ЕГН], подадена чрез адв. Г. Г., срещу Решение № РТД3000-705/31.03.2022г./32-106264, издадено от директора на ТД Митница П..

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че в процесното решение неправилно е възприета фактическата обстановка. Жалбоподателят твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Изтъква, че чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Според жалбоподателя, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „О. – Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, свързани с периодични, целогодишно

продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните пресни тиквички, дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата стойност. Искане се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Митница П. и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Митница П., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 25.04.2021г. в МБ С. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е подало митническата декларация с МРН 21BG003010026491R0 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни зеленчуци, в това число стока №1 – 3600 кг домати, тип кръгъл, червен; стока № 4 - 3600 кг. пресни тиквички; стока № 5 – 560 кг домати, тип кръгъл, розов, всички с произход Р Турция. За стоката е декларирана следната митническа стойност: за стока № 1 - в размер на 7672,64 лв., преизчислена на 108,97 €/ 100 кг.; за стока № 4 – 6236,88 лв., преизчислена на 88,58 €/ 100 кг.; за стока № 5 – 1464,18 лв., преизчислена на 133,68 €/ 100 кг.

Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 25.04.2021 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход от Р Турция, е 87,20 €/100 кг., а за пресни тиквички – 51,10 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С., вносителят е представил обезпечение в размер, съответно 1781,34 лв. за стока №1; 732,43 лв. – за стока № 4 и на 326,38 лв. за стока № 5. Обезпечението е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството "Ренус България" ООД.

На 25.04.2021 г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 21.04.2021г. дружеството е представило документи, според които цялото количество от 3600 кг от стока №1 е продадено на цена от 118€/100 кг., цялото количество от 3600 кг от стока №4 е продадено на цена от 103 €/100 кг. Относно стока № 5 дружеството изразява съгласие за усвояване на депозита за заплащане на дължимото мито.

На 21.05.2021г. са представени документи, удостоверяващи извършени плащания на немското дружество към турските износители, а на 16.06.2021г. представя и следните документи за стока №1 и стока № 4: справки декларации за ДДС за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за тези периоди; подадени VIES декларации

за осъществени ВОД за съответните периоди.

Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и вносният депозит за стока № 1 /пресни домати, тип кръгъл, червен/ и стока №4 /пресни тиквички/ следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-285665 от 08.09.2021г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение за стока № 1, стока № 4 и стока № 5 по декларация с МРН 21BG003010026491R0 поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок. В отговор, на 01.10.2021г. дружеството депозира чрез пълномощник / „Ренус България“ ООД/ възражение. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит за стока № 1 и стока № 4 да бъде освободен изцяло.

След като е обсъдил представените нови доказателства и възраженията на дружеството, директорът на ТД Митница П. издал процесното РТД3000-705/31.03.2022г./32-106264, с което е разпоредено да се коригират данните за стока №1, стока № 4 и стока № 5 от митническа декларация с МРН 21BG003010026491R0, както следва: за стока №1 - Дължим размер на вноското мито - А01: да се чете 2098,18 лв.; Ставка мито: да се чете 58,2828; Данъчна основа - В00: вместо 8490,44 лв. да се чете 8738,88 лв.; Дължим размер на ДДС - В00: вместо 1698,09 да се чете 1747,78 лв.; за стока №4 - Дължим размер на вноското мито - А00: да се чете 460.53 лв.; Дължим размер на вноското мито - А01: да се чете 1070, 22 лв.Ставка мито: да се чете 29,7282; Данъчна основа - В00: вместо 7521,80 лв. да се чете 5615,29лв.; Дължим размер на ДДС - В00: вместо 1504,36 да се чете 1123,06лв.; за стока №5 - Дължим размер на вноското мито - А01: да се чете 326,38 лв.; Ставка мито: да се чете 58,2828; Данъчна основа - В00: вместо 1539,89 лв. да се чете 1357,16 лв.; Дължим размер на ДДС - В00: вместо 307,98 да се чете 271,43 лв. С решението се отказва освобождаването на представеното обезпечение за стока №1, стока №4 и стока №5, като същото се задържа като плащане на вносни мита.

Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с които са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. В случая, към датата на приемане на митническата декларация /25.04.2020г./ ставката на митото при внос на домати, тип кръгъл, червен с произход от Турция при декларираната митническа стойност от 108,97 €/ 100 кг. е 0% + 4,50 €/ 100 кг, а при определената от ЕК С. от 87,20 €/ 100 кг. е 0% + 29,8 €/100 кг. , съответно ставката на митото при внос на тиквички с произход от Турция, при декларираната митническа стойност от 88,58€/100 кг. и декларираните преференции

100, митото е 12,8% + 0,00 €/ 100 кг, а при определената от ЕК С. от 51,10 €/ 100 кг. е 12,80% + 15,2 €/100 кг.

Тъй като според митническият орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Митница П. е приел, че след като стоката е реализирана на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса, то не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност. Приел е за недостоверно търговецът да е закупил стока с високо качество на висока цена, за да я продава евтино. Отхвърлил е доводите на жалбоподателя, че предвид периодичността и продължителността на доставките за стоките от един и същи вид дружеството е реализирало положителен финансов резултат, изчислен за един по-дълъг период, като е посочил, че фактът, че в края на един продължителен времеви период фирмата е на печалба, не променя обстоятелството, че не е доказана достоверността на декларираната висока митническа стойност. Изчислил е себестойността на стока № 1 и стока № 4, съответно 8490,44 лв. или 120, 59 €/100 кг. за домати, съответно 7521,80 лв. или 106, 83 €/100 кг за тиквичките.

В съдебното производство освен административната преписка са събрани и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства. Допусната и изслушана е и съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните.

Според заключението на вещото лице, налице са документи, показващи реално заплатената цена за стоките по процесната митническа декларация, и същата съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките общо 14 124,42 EUR, включително за процесните стоки: № 1 „пресни домати тип кръгъл червен“ 3 556,8 евро; № 4 „тиквички пресни“ - 2 833,20 евро и № 5 „пресни домати (РЕМВЕ) тип кръгъл розов“ 693,28 евро. В издадената от турския доставчик фактура, са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена за стоки 1, 4 и 5; доставката е отразена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и счетоводните записвания, както отразяването в отчетните документи по ЗДДС - справки-декларации и дневници за покупки и продажби за закупуване на стоката и за последваща продажба са извършени правилно. Вещото лице е установило, че реално заплатената цена към турския доставчик стойност за процесната стока № 1 „пресни домати тип кръгъл червен“, не надвишава съществено (с повече от 50%) стандартната вносна стойност, определена от Европейската комисия за деня на вноса, а за № 4 „тиквички пресни“, надвишава незначително. Вещото лице посочило, че сравняването на покупната цена евро/100 кг за процесната стока „домати“, декларирани като стока № 1 и № 5, които са с един и същ произход, закупени са от един доставчик и с един и същ код по КН с цената на реализацията след вноса на цялата внесена партида домати (стока 1 и стока 5) по процесната митническа декларация показва, че продажната цена без ДДС, е по-висока за стока № 1 „пресни домати тип кръгъл червен“ и следователно, не е налице „загуба“. За стока № 5 продажната цена без ДДС, е по-ниска и следователно, е налице „загуба“. Общо за цялата партида „домати“ (общо за двете стоки), не е налице „загуба“.

Вещото лице е приело, че наличната информация не дава възможност за установяване как е определена себестойността на стоката при продажба, като не са намерени данни и информация дали има извършвани преводи от продавача (Турция) към купувача или приспадане на плащания по отделни Фактури, чрез кредитни

известия или други документи. Според експертизата, моментът на осчетоводяване на процесната фактура от О. е датата на регистриране в дневника за покупките на 25.04.2021 г., и движението от покупката до продажбата на стоките, а именно, че процесната партида е по процесната фактура от турския продавач и процесните стоки 1, 4 и 5 са продадени впоследствие на LIDL, може да се проследи в материалната отчетност на вносителя.

Правни изводи

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

По същество е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.), митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от М. при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение

на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Съгласно параграф 5 от същата разпоредба, вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В решение от 21.09.2023 г. по дело C-770/21 Съдът на Европейския съюз е приел, че член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската

комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Н., С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Според разясненията, дадени в т.82 от решението, продажба на внесена партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Сама по себе си констатацията, че вносител е препродал стоките в Съюза на загуба обаче, не може да позволи на митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността. При тези условия вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/. В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесена партида /т.85/.

В случая е безспорно, че за стока № 5 /пресни домати, тип кръгъл, розов/ от процесната митническа декларация е налице превишение на покупната цена спрямо С. с над 50 на сто – цената на закупуване е 133,68 €/ 100 кг., а определената от ЕК за дата 25.04.2021 г. С. за домати с произход от Р Турция, е 87,20 €/100 кг. Видно от заключението на експертизата, повече от 50 на сто е надвишена С. и за стока № 4 / пресни тиквички/. За стока № 1 /пресни домати, тип кръгъл, червен/ вещото лице е установило, че реално заплатената цена към турския доставчик не надвишава съществено (с повече от 50%) С.. Конкретно декларираната митническа стойност е 108,97€/100 кг. при С. 87,20 €/100 кг.

В случая съдът не възприема доводите на жалбоподателя, че стоките по позиции № 1 и № 5 следва да се разглеждат като част от една партида и по този начин да бъде изчислено съотношението на покупната цена със С., респективно дали последващата им продажба е извършена на загуба. Действително, съгласно дефиницията на чл.73, б.“а“ от Делегиран регламент 2017/891, „партида“ означава стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение, обхващаща единствено стоките от един и същ произход, които попадат под един единствен код по КН, като в случая стоки № 1 и № 4 отговарят на тези формални изисквания. След като обаче самият жалбоподател е декларирал двата вида стоки /домати/ в отделни позиции на митническата декларация и очевидно се касае за различен вид продукт /различен сорт и цвят домати/, при това с различна покупна стойност след преизчисляването в евро за килограм, няма основание да се приеме, че стоки № 1 и № 2 представляват и следва да бъдат разглеждани като част от една партида.

Предвид констатираното превишение на декларираната митническа стойност над С. и в съответствие с тълкуването на СЕС, следва да се приеме, че за митническите органи са били налице индикации относно достоверността на декларираната митническа стойност, поради което основателно са изискани от жалбоподателя допълнителни доказателства. В тази връзка съдът споделя изводите на митническите органи, че не е доказана достоверността на декларираната стойност. Доколкото няма спор между страните относно цените, на която стоките впоследствие са продадени, както и че тези цени обективно са по-ниски от покупната им стойност, жалбоподателят не е представил надеждни и убедителни доказателства в подкрепа на тезата, че спецификата на търговските му отношения с крайния клиент /търговската верига LIDL/ предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба, при което дружеството реализира положителен финансов резултат за един по-дълъг период, което да позволява реализирането на единични доставки на цени по-ниски от митническата стойност. Всъщност не са ангажирани доказателства за реализираните от дружеството счетоводни финансови резултати за какъвто и да било период. Това обстоятелство, наред с факта, че не е представен договор или друга търговска документация, която да свидетелства за наличието на уговорки или механизми, даващи разумно обяснение за продажбата на процесните стоки на по-ниски от покупните им цени, води до недоказаност на защитната теза на жалбоподателя. При това положение обосновано митническите органи са приели, че не са налице удовлетворяващи доказателства за условията на освобождаване на процесните стоки и са изключили декларираната митническа стойност и са събрали дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

С оглед изложеното, оспореният акт се явява законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 200 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК,

Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. Решение № РТД3000-705/31.03.2022г./32-106264, издадено от директора на ТД Митница П..

ОСЪЖДА О. – Ф. Т. Л.“ Г. да заплати на Агенция „Митници“ сума в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: